

İlgili Kanun / Madde
5510 S. SSGSK/13

T.C
YARGITAY
10. HUKUK DAİRESİ

Esas No. 2025/6130
Karar No. 2025/14909
Tarihi: 06.11.2025

●GEÇİCİ İŞ GÖREMEZLİK ÖDENEĞİ
●SİGORTALININ RAPORLU OLDUĞU
DÖNEMDE %100 ORANINDA MALUL KALDIĞI
KABUL EDİLEREK BU DÖNEMDE
ÇALIŞAMAMASI NEDENİYLE YOKSUN KALDIĞI
ÜCRETİ KADAR BİR ZARARININ OLDUĞUNUN
KABULÜNÜN GEREKTİĞİ

ÖZETİ Davacı kazalının davalı işverenlik bünyesinde çalıştığı sırada 02.02.2014 tarihinde iş kazasına maruz kaldığı, İlk Derece Mahkemesince davacının iş kazası nedeniyle sürekli iş göremezlik oranının % 0 olarak belirlendiği gerekçesiyle maddi tazminat talebinin reddine karar verdiği ve davacı sigortalının dava konusu iş kazası nedeniyle bir süre çalışmadığı, davacının istirahatlı kaldığı bu süreler bakımından ücret kaybının doğduğu hususu göz ardı edilerek neticeye varıldığı anlaşılmaktadır.

Sigortalıya, iş kazası veya meslek hastalığı nedeniyle geçici iş göremez durumda bulunduğu sürece, Kurum tarafından 5510 sayılı Kanun'un 18. maddesi uyarınca geçici iş göremezlik ödeneği ödenir. Bu ödenek iş kazalarında olay, meslek hastalığında da tedavinin başladığı tarihten itibaren çalışmaz durumda kaldığı (raporlu olduğu) sürece ödenir. Geçici iş göremezlik devresinde sigortalının çalışmadığı dönemde yoksun kaldığı gelir de iş kazası sonucu oluşan maddi zarar kapsamındadır. Raporlu olunan dönemde çalışmayan sigortalının bu dönemde yoksun kaldığı ücreti kadar bir zararının oluşacağı ve bu zararın da maddi zarar

içerisinde kabul edilmesi gerektiği açıktır. Sigortalının zararlandırıcı olay nedeni ile tedavisinin devam ettiği ve çalışmadığı sürelerdeki maddi zararı bu dönemde % 100 iş gücü kaybına uğradığı kabulüne göre yapılmalıdır. Bilirkişi aracılığıyla maddi zararı tespit edilip SGK'ca sigortalıya ödenmesi gereken geçici iş göremezlik ödeneği var ise bunun rücuyla tabi kısmının hesaplanan maddi zarardan düşülmesi ile elde edilecek sonuç kazalının geçici iş göremezlik dönemi de denilen istirahatli dönemdeki karşılanmamış zararını ortaya koyacaktır.

Mahkemece yapılacak iş; davacının raporlu olduğu dönemde %100 oranında malul kaldığını değerlendirerek, bu dönemde çalışmaması nedeniyle yoksun kaldığı ücreti kadar bir zararının olduğunun kabulüne göre maddi zarar tutarını bilirkişiye hesaplattırmak ile tüm delilleri bir arada değerlendirip sonucuna göre karar vermekten ibarettir.

Taraflar arasındaki iş kazasından kaynaklanan maddi ve manevi tazminat davasından dolayı yapılan yargılama sonunda, İlk Derece Mahkemesince davanın kısmen kabulüne karar verilmiştir.

Kararın taraf vekilleri tarafından istinaf edilmesi üzerine, Bölge Adliye Mahkemesince davalı vekilinin istinaf başvurusunun süreden sonra yapılması nedeniyle usulden reddi ile davacı vekilinin istinaf başvurusunun esastan reddine karar verilmiştir.

Bölge Adliye Mahkemesi kararı davacı vekili tarafından temyiz edilmekle; kesinlik, süre, temyiz şartı ve diğer usul eksiklikleri yönünden yapılan ön inceleme sonucunda, temyiz dilekçesinin kabulüne karar verildikten ve Tetkik Hâkimi Semra Şiner tarafından hazırlanan rapor dinlendikten sonra dosyadaki belgeler incelenip gereği düşünüldü:

I. DAVA

Davacı vekili dava dilekçesinde özetle; müvekkilinin davalı iş yerinde 04.07.2011 tarihinde kaynakçı ve bakımçı ustası olarak işe başladığını, davalı iş yerinde 02.02.2014 tarihinde gündüz vardiyasında onarım ve bakım çalışması yapmaktayken merdivenin kayması sonucu dengesini kaybederek yaklaşık 3-4 metrelik yükseklikten beton zemine düştüğünü yapılan tedaviye rağmen %26 oranında malul kaldığını, iş kazası nedeniyle şirket yetkilileri Tanık Özbay ve Lütfü Özbay hakkında Kaynarca Asliye Ceza Mahkemesine 2015/22 Esas numarası ile ceza davası açıldığını, iş kazasının oluşumunda davalı Şirketin %100 kusurlu olduğunu, müvekkilinin herhangi bir kusurunun bulunmadığını, davalı tarafın iş

için gerekli olan iş güvenliği alet ve edavatlarını müvekkiline noksansız şekilde temin etmediğini, müvekkilinin iş kazası nedeniyle fahiş derecede maddi ve manevi zarara maruz kaldığını, kaza nedeniyle müvekkilinin ölüm korkusu yaşadığını, herşeyden korkar olduğunu, hayata bakışının değiştiğini, hayata ve kaderine küstüğünü, içine kapandığını, ruh sağlığının bozulduğunu belirterek 100 Bin TL maddi, 150 Bin TL manevi tazminatın davalıdan alınarak müvekkiline verilmesi talebinde bulunmuştur.

II. CEVAP

Davalı vekili cevap dilekçesinde özetle; öncelikle zamanaşımı taleplerinin bulunduğunu, müvekkili şirketçe işçilere her türlü iş güvenliği ekipmanlarının sağlandığını, gerekli iş güvenliği eğitimlerinin verildiğini ve gerekli denetimlerini yapıldığını, davacının tecrübeli işçi olduğunu, söz konusu işi daha önce defalarca yaptığını, meydana gelen kazanın tamamen kendi sorumluluğunda olan işi yaparken meydana geldiğini, davacının oluşabilecek risklere karşı dikkatli olması gerekirken gerekli özen ve dikkati göstermediğini ve kendi kusur ve dikkatsizliği nedeniyle kazanın meydana geldiğini, kusur raporunu kabul etmediklerini, davacının raporlu olduğu süre dahil yaklaşık 7-8 ay kadar daha çalıştıktan sonra işten kendisinin ayrıldığını, meydana gelen iş kazasından sonra SGK tarafından davacıya herhangi bir iş göremezlik oranı verilmediği ve SGK tarafından yapılan tedavi masrafları ve ödenen geçici iş göremezlik parasının müvekkili firmadan tahsil edildiğini, davacının iddia ettiği maluliyetinin olmadığını, bu nedenle manevi tazminat taleplerinin de reddi talebinde bulunmuştur.

III. İLK DERECE MAHKEMESİ KARARI

İlk Derece Mahkemesinin yukarıda tarih ve sayısı belirtilen kararında özetle; dava konusu iş kazası nedeniyle davacının sürekli iş göremezlik oranının ise % 0 olduğu kabulünden hareketle davanın kısmen kabulüne kısmen reddine karar vermiştir.

IV. İSTİNAF

A. İstinaf Yoluna Başvuranlar

İlk Derece Mahkemesinin yukarıda tarih ve sayısı belirtilen kararına karşı süresi içinde taraf vekilleri istinaf başvurusunda bulunmuştur.

B. İstinaf Sebepleri

Davacı vekili istinaf dilekçesinde özetle;

-Yerel Mahkemece, öncelikle, İstanbul Adli Tıp Kurumu başkanlığınca düzenlenmiş maluliyete ilişkin rapora itibar edilerek, maddi tazminat talebinin tamamen reddine, manevi tazminat talebinin de taleplerinin altında çok düşük bir miktar üzerinden kısmen kabulüne ve kısmen reddine karar verilmiş olmasının usul ve yasaya açıkça aykırı olup, hüküm için yeterli olmadığını, İstanbul Adli Tıp Kurumu Başkanlığınca düzenlenmiş maluliyet raporunun hükme esas alınmayacağını,

-Davacı müvekkilinin maruz kaldığı ve mağdur olduğu söz konusu iş

kazasından bu güne kadar sağlık durumunda iyi yönde bir ilerleme ve iyileşme olmadığı gibi durumu daha da kötüleştiğini,

-Davacı müvekkilinin maruz kaldığı iş kazası esnasında dosyamız mündericatında yer alan sağlık raporlarında da tespit edildiğini ve yazılmış olduğu gibi omurgasındaki bazı disklerin patladığını, omurgasının bir kısım omurlarında kırık, çökme ve omurilik sıvısı kaybı olduğunu,

-Bu durumun zamanla kendiliğinden düzelmesinin tıbben mümkün olmadığını, zira, müvekkiline bu hususta tedavi edici herhangi bir operasyon yapılmadığını, ihmal edildiğini, kendi kaderine terk edildiğini,

-Davacı müvekkilinin, bu gün için de iş bu davaya konu iş kazası öncesindeki sağlığında olmadığını, keza, tamamen iyileşmesi, eski sağlığına kavuşması, maluliyetinin ortadan kalkmasının da tıbben hiç mümkün olmadığını,

-Davacı müvekkilinin maruz kaldığı iş kazasından bu güne kadar sürekli ve halen sağ ve sol el ve ayak parmaklarının aşırı uyuşmadığını,

-Söz konusu iş kazasından dolayı ortaya çıkan bel ağrısı hiç geçmemiş olup, halen rahatsız edecek derecede devam ettiğini,

-Belindeki mevcut sağlık sorunu nedeniyle bir yere otururken veya kalkarken aşırı acı çekmekte ve birinin yardımına ihtiyaç duyduğunu, kendi gücüyle rahatça oturup, kalkamadığını, elinden tutulmadığı zaman çok daha fazla zorlanmakta ve daha çok acı duyduğunu,

-Söz konusu iş kazasına kadar normal şartlarda kendi gücüyle kaldırabildiği ağırlığı bu gün için aynen kaldıramamakta, kaldırmaya çalışırsa canı çok yanmakta ve gücü yetmediğini,

-Açıkça eski gücünden çok şey kaybettiğini, beden ve ruh sağlığını aşırı derecede bozulduğunu,

-Davacı müvekkilinin, söz konusu iş kazası sonucunda açıkça sakat kaldığını, iş gücünü büyük oranda kaybettiğini, tabiri yerindeyse, açıkça yarım adam olduğunu,

-Davacı müvekkilinin maruz kaldığı iş kazasında omurgasındaki raporlarla sabit bir kısım omurlarının kırılıp, çökmesi, belinin kayması zamanla kendiliğinden düzelecek, iyileşecek bir araz olmadığını, tıbben ve fennen mümkün olmadığı gibi bu güne kadar da bir olumlu örneği hiç görülmediğini,

-Zaten, iş kazasından sonra davacı müvekkilinin hastaneye götürüldüğünde ilk müdahale ve bunu izleyen tüm tıbbi aşamalarda söz konusu omurlardaki çökme şeklindeki kırığa hiç müdahale edilmediğini, bir operasyon yapılmadığı için mevcut olumsuz durumun bu güne kadar da aynen devam ettiğini,

-İtirazlarına konu bu ATK raporu davacı müvekkilinin yukarıdan beri açıklanan mevcut olumsuz sağlık durumuyla açıkça çeliştiğini,

-Davacı müvekkilinin iş kazasından sonra belirlenmiş %26 oranındaki maluliyet oranının olağan hale göre aradan geçen sürede daha da artmış olması beklenirken, böyle olmayıp, aksine, %0 gibi bir oran karşısında ATK raporunun

tıbben ve fennen hatalı olduğunu, kabul edilebilir olmadığı gerçeğinin açıkça ortada olduğunu,

-Ayrıca, davacı müvekkilinin sürekli maluliyet oranı maruz kaldığı iş kazası ve sonrasında %26 olarak belirlenmişken, ATK raporunda davacı müvekkilinin sürekli maluliyet oranının hatalı olarak 05.04.2014 tarihinden itibaren %0 belirlenmiş olmasının da usul ve yasaya aykırı olmakla, kabul edilemez olduğunu,

-Bu bağlamda, davacı müvekkilinin maluliyet oranı iş kazası tarihi (02.02.2014) itibarıyla belirlenmesi gerektiğini,

-Öte yandan, müvekkilinin sürekli maluliyet oranının hatalı olarak 05.04.2014 tarihinden itibaren %0 belirlenmiş olması, iş kazası tarihi olan (02.02.2014) tarihi itibarıyla davacı müvekkilinin maluliyet oranının 02.02.2014-05.04.2014 tarihleri arasında %26 olarak kabul edildiği anlamına gelirken, bu kabul karşısında sayın yerel Mahkemece, davacı müvekkilinin maruz kaldığı bu tarihler arasındaki maddi tazminat alacağının hesaplatılmamasının da usul ve yasaya açıkça aykırı olduğunu,

-Davacı müvekkili lehine takdir edilen manevi tazminat miktarı da davalının %80 gibi yüksek kusur oranının, davacı müvekkilinin duyduğu ve halen devam eden acı, elem ve ızdırabı, ülkemizde yıllar boyunca ve halen devam eden yüksek enflasyon, paranın satın alma gücündeki aşırı düşüklük, tarafların ekonomik ve sosyal durumları, vb. nedenlerle çok düşük olup, davalı işveren yönünden caydırıcı, önleyici olmadığı gibi davacı müvekkili yönünden de söz konusu iş kazası nedeniyle maruz kalınan, bu güne kadar devam eden, bundan sonra da devam edecek olan çok derin elem ve ızdırabı giderici, teskin edici olmadığını, bu itibarla, öncelikle, davalının, söz konusu maluliyet oranı hakkındaki vaki beyan ve itirazlarının reddiyle SGK yüksek sağlık kurulunca belirlenmiş %26 maluliyet oranı vb. yasal kriterler uyarınca maddi ve manevi tazminat miktarı belirlenmeli, işbu davanın talepleri gibi aynen kabulüne karar verilmesi gerektiğini belirterek istinaf yoluna başvurmuştur

Davalı vekili istinaf dilekçesinde özetle;

-Kaynarca Asliye Hukuk Mahkemesinin 2016/118 E. - 2023/302 K. 01.08.2023 tarihli tanzih kararı ayrıntılı olarak incelendiğinde, karar bölümündeki 7 no.lu karar kısmında; "Davalı Özbay Gıda Sanayi ve Tic. Ltd. Şti. kendisini vekil marifeti ile temsil ettirdiğinden maddi tazminat davası yönünden karar tarihinde yürürlükte bulunan AAÜT'ne göre 16.000,00 TL vekalet ücretinin davacıdan alınarak kendisini vekil ile temsil ettiren davalı Cavit Akgündüz'e verilmesine" şeklinde yazılmışsa, davalının yanlış yazıldığı görüldüğünü, davalı Özbay Gıda Sanayi ve Tic. Ltd. Şti. olmasına rağmen davalı yerine Cavit Akgündüz yazıldığını, dosya kapsamında asıl ve tek davalı Özbay Gıda Sanayi ve Tic. Ltd. Şti. olduğunu, izah edilen nedenler dahilinde Mahkemenin 2016/118 E. 2023/302 K. sayılı tanzih kararında yer alan maddi hatanın istinaf incelemesi neticesinde düzeltilmesini ve hükmün icrasında tereddüt yaratan hususların açıklanmasını talep ettiklerini,

-Davacı tarafca talep edilen alacak zamanaşımına uğradığını, bu nedenle

Mahkemece davanın esasına girmeden davanın öncelikle zamanaşımı yönünden reddi gerektiği halde zamanaşımı itiraz taleplerinin dikkate alınmadan kurulan hükmü kabule imkan bulunmadığını,

-Her ne kadar Mahkemece dosya içeriği ve bilirkişi incilemesi neticesi sonucunda gerekçeli kararında; "Kazaya ilişkin olarak Mahkememizce aldırılan 14 08.2017 tarihli kök ve 03.01.2018 tarihli ek rapor sonucunda iş kazasının meydana gelmesinde işverenin %80 davacı işçinin ise %20 kusurlu olduğu rapor edilmiştir. Kusur oranlarının müfettiş raporu ile uyumlu olması olayın değerlendirilmesi, bilirkişilerin tespitlerinin yerinde olduğu, Kaynarca Asliye Ceza Mahkemesinin 2015/22 E. 2016/196 K. sayılı 21.12.2016 tarihli kararında davacı işçinin tali davalı tarafın asli kusurlu olduğu ve kararın 06.04.2017'de kesinleştiği de nazara alınarak rapor hükme esas alınmış olup rapora yapılan itirazlar kabul edilmemiştir. Davacı vekili dava dilekçesi ile 100.000,00 TL maddi tazminat talebini ömür boyu gelir kaybı olarak belirtmiş olup davacı tarafa maddi tazminat isteminin açıklanması istenmiş olup 01.11.2023 tarihli beyan dilekçesi ile müvekkilinin %26 malul kaldığını ömrü boyunca maddi gelir kaybı olduğundan bahsettiğinden maddi tazminat talebinin sürekli iş göremezliğe ilişkin olduğu sonucuna varılmıştır. Davacının maluliyetinin (0) olması sebebi ile sürekli iş göremezlik tazminatı doğmayacağından maddi tazminat talebinin reddine karar vermek gerekmiştir. Davacının 150.000,00 TL manevi tazminat talebinin değerlendirilmesinde maluliyetinin (0) oluşu kazanın meydana gelişindeki %20 oranındaki kusuru, kaza ve kaza sonrası tedavi sürecinde duyduğu acı, elem, ızdırap, paranın alım gücü, manevi tazminatın zenginleştirme ve bir tarafın mahfına sebep olmama ilkesi, tarafların ekonomik durumları bir bütün olarak değerlendirilerek 30.000,00 TL manevi tazminatın hakkaniyetli olduğu kanaatine varılarak manevi tazminat talebi kısmen kabul edilmiş tazminata olay tarihinden itibaren yasal faiz uygulanmasına" hükmedilmişse de işbu hususun usul ve yasaya aykırı olup eksik araştırma ve incelemeye dayalı hükmü kabul etmediklerini,

-10.12.2021 tarihli ATK raporunun sonuç kısmında "03.08.2013 tarih 28727 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan Maluliyet Tespiti İşlemleri Yönetmeliği ve bu yönetmelikte yer almayan Ek-2, Ek-3 bölümleri için 11.10.2008 tarih ve 27021 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan Çalışma Gücü ve Meslekte Kazanma Gücü Kaybı Oranı Tespit İşlemleri Yönetmeliği hükümleri kapsamında maluliyetine neden olacak düzeyde araz bırakmamış olduğundan; Sosyal Güvenlik Kurumu raporunda belirtilen sürekli iş göremezlik durumuna girdiği 05.04.2014 tarihinden itibaren sürekli maluliyet oranının %0 (yüzdesıfır) olduğu, iş göremezlik süresinin olay tarihinden 05.04.2014'e kadar geçen süre olduğu, aynı yönetmelik çerçevesinde başka birisinin sürekli bakımına muhtaç durumda olmadığı" beyan edildiğini,

-Adli Tıp Kurumu Başkanlığı tarafından sunulan 10.12.2021 tarihli raporun beyanlarını destekler nitelikte olduğunu,

-Davacının tazminat almak için kötüniyetli bir şekilde hareket ettiğini, davacının iş kazasının gerçekleşmesinin ardından 2 aylık bir rapor almış ardından davacının, müvekkili davalı iş yerinde 7-8 ay daha çalıştığını,

-Bu kapsamda manevi tazminatı gerektirir durum olmadığı halde manevi tazminata hükmedilmesi nedeni ile de kararın aleyhe yönü ile kaldırılması ve davanın tümden reddi gerektiğini belirterek istinaf yoluna başvurmuştur.

C. Gerekçe ve Sonuç

Bölge Adliye Mahkemesinin yukarıda tarih ve sayısı belirtilen kararı ile davanın kısmen kabulüne dair İlk Derece Mahkemesinin vakıa ve hukuki değerlendirmesinde, usul ve esas yönünden yasaya aykırılık bulunmadığı anlaşıldığından, yerinde görülmeyen taraf vekillerinin istinaf başvurusunun esastan reddine karar verilmiştir.

V. TEMYİZ

A. Temyiz Yoluna Başvuranlar

Bölge Adliye Mahkemesinin yukarıda belirtilen kararına karşı süresi içinde davacı vekili temyiz isteminde bulunmuştur.

B. Temyiz Sebepleri

Davacı vekili sunmuş olduğu temyiz dilekçesi ile istinaf dilekçesinde ileri sürdüğü itirazlarını yinelemek suretiyle Bölge Adliye Mahkemesi kararının kaldırılmasına, İlk Derece Mahkemesi kararının bozulmasına karar verilmesini talep etmiştir.

C. Gerekçe

1. Uyuşmazlık ve Hukuki Nitelendirme

Uyuşmazlık, iş kazasından kaynaklanan maddi tazminat istemlerine ilişkindir.

2. İlgili Hukuk

6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun 369. maddesinin birinci fıkrası ile 371. maddesi, 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanunu'nun 13, 16, 20 ve 21. maddeleri ile 4857 sayılı İş Kanunu'nun 77. maddesi.

3. Değerlendirme

A) Davacı vekilinin davacı yararına hükmedilen manevi tazminat alacağına ilişkin temyiz istemi yönünden;

Miktar veya değeri kesinlik sınırını geçmeyen davalara ilişkin nihai kararlar, 6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun 362. maddesi uyarınca temyiz edilemez. Temyize konu edilen miktarın kesinlik sınırının altında kalması hâlinde anılan Kanun'un 366. maddesi atfıyla aynı Kanun'un 352. maddesinin birinci fıkrasının (b) bendi uyarınca temyiz dilekçesinin reddine karar vermek gerekir.

Dosya içeriğine göre dava dilekçesinde 150.000,00 TL manevi tazminat talebinde bulunulduğu, İlk Derece Mahkemesince davacı lehine 30.000,00 TL manevi tazminata hükmolunduğu, Bölge Adliye Mahkemesinin yukarıda anılan kararı ile davacı vekilinin istinaf başvurusunun esastan reddine verildiği gözetildiğinde reddine karar verilen tazminat miktarlarının Bölge Adliye

Mahkemesi karar tarihi itibari ile kesinlik sınırı olan 544.000,00 TL'nin altında kaldığı anlaşıldığından davacı vekilinin temyiz itirazlarının miktardan reddine karar verilmiştir.

B) Davacı vekilinin davacı yararına hükmedilen maddi tazminat alacağına ilişkin temyiz istemi yönünden;

Tarafların iddia, savunma ve dayandıkları belgelere, uyuşmazlığın hukuki nitelendirilmesi ile uygulanması gereken hukuk kurallarına, dava şartlarına, yargılamaya hâkim olan ilkelere, ispat kurallarına ve temyiz olunan kararda belirtilen gerekçelere göre, davacı vekilinin aşağıdaki bent kapsamı dışındaki sair temyiz itirazları yerinde görülmemiştir.

Davacı kazalının davalı işverenlik bünyesinde çalıştığı sırada 02.02.2014 tarihinde iş kazasına maruz kaldığı, İlk Derece Mahkemesince davacının iş kazası nedeniyle sürekli iş göremezlik oranının % 0 olarak belirlendiği gerekçesiyle maddi tazminat talebinin reddine karar verdiği ve davacı sigortalının dava konusu iş kazası nedeniyle bir süre çalışmadığı, davacının istirahatli kaldığı bu süreler bakımından ücret kaybının doğduğu hususu göz ardı edilerek neticeye varıldığı anlaşılmaktadır.

Sigortalıya, iş kazası veya meslek hastalığı nedeniyle geçici iş göremez durumda bulunduğu sürece, Kurum tarafından 5510 sayılı Kanun'un 18. maddesi uyarınca geçici iş göremezlik ödeneği ödenir. Bu ödenek iş kazalarında olay, meslek hastalığında da tedavinin başladığı tarihten itibaren çalışmaz durumda kaldığı (raporlu olduğu) sürece ödenir. Geçici iş göremezlik devresinde sigortalının çalışmadığı dönemde yoksun kaldığı gelir de iş kazası sonucu oluşan maddi zarar kapsamındadır. Raporlu olunan dönemde çalışamayan sigortalının bu dönemde yoksun kaldığı ücreti kadar bir zararının oluşacağı ve bu zararın da maddi zarar içerisinde kabul edilmesi gerektiği açıktır. Sigortalının zararlandırıcı olay nedeni ile tedavisinin devam ettiği ve çalışmadığı sürelerdeki maddi zararı bu dönemde % 100 iş gücü kaybına uğradığı kabulüne göre yapılmalıdır. Bilirkişi aracılığıyla maddi zararı tespit edilip SGK'ca sigortalıya ödenmesi gereken geçici iş göremezlik ödeneği var ise bunun rücuya tabi kısmının hesaplanan maddi zarardan düşülmesi ile elde edilecek sonuç kazalının geçici iş göremezlik dönemi de denilen istirahatli dönemdeki karşılanmamış zararını ortaya koyacaktır.

Mahkemece yapılacak iş; davacının raporlu olduğu dönemde %100 oranında malul kaldığını değerlendirerek, bu dönemde çalışamaması nedeniyle yoksun kaldığı ücreti kadar bir zararının olduğunun kabulüne göre maddi zarar tutarını bilirkişiye hesaplatırmak ile tüm delilleri bir arada değerlendirip sonucuna göre karar vermekten ibarettir.

Mahkemece bu maddi ve hukuki olgular gözetilmeksizin, eksik inceleme ve araştırma ile yazılı şekilde karar verilmesi usul ve yasaya aykırı olup bozma nedenidir.

O halde, davacı vekilinin bu yönleri amaçlayan temyiz itirazları kabul edilmeli karar bozulmalıdır.

VI. KARAR

Açıklanan sebeplerle,

Davacı vekilinin davacı yararına hükmedilen manevi tazminat alacağına yönelik temyiz dilekçesinin miktardan REDDİNE,

Taraf vekillerinin davacı yararına hükmedilen maddi tazminat alacağı yönünden temyiz olunan, İlk Derece Mahkemesi kararına karşı istinaf başvurusunun esastan reddine ilişkin Bölge Adliye Mahkemesi kararının ORTADAN KALDIRILMASINA,

İlk Derece Mahkemesi kararının BOZULMASINA,

Peşin alınan temyiz harcının istek halinde ilgisine iadesine,

Dosyanın İlk Derece Mahkemesine, bozma kararının bir örneğinin Bölge Adliye Mahkemesine gönderilmesine,

06.11.2025 tarihinde oy birliğiyle karar verildi.